

Laxterne for Personbefordring med Personposten, bliver der saa og saa stort et Tab, burde det ærede Medlem dog billigvis have bragt i Regning, at med Personposten befordres der i Almindelighed ogsaa Breve, som skulde befordres alligevel; dette tror jeg maa trækkes fra, naar man vil bedømme, om der er Tab ved denne Befordring eller ikke. Det er et af de Punkter, som det ærede Medlem fremhævede som nogen Slaaende, Noget, der skulde tilintetgøres et af de Forslag, der ere fremsatte af Flertallet; men det forekommer mig meget uheldigt og røber ikke, at Sagen er gjennemtaent til Bunds. Den ærede Minister kom ligeledes med en Bemærkning, som heller ikke aldeles holder Stik. Han sagde: Dersom der fremkommer denne enorme Forsøgelse af Breve, som Udvalgets Flertal har gjort Regning paa, skal der ogsaa mange nye Personer til for at befordre dem, og der bliver altsaa en Merudgift. Dette kan man ikke ligefrem sige; thi den Omstændighed, at et Postbud i Kjøbenhavn f. Ex. har 80 til 100 Breve nu og fremtidig faar 150, gjør det ikke nødvendigt at der skal gives ham en ny Mand til, Arbeidet kan ikke stige i tilsvarende Grad (Indenrigsministeren: Det har jeg ikke sagt). Nei, det har den ærede Minister ikke sagt, men han har heller ikke nævnt de indskrænkende Bixninger, som det maatte have, og det burde man dog ogsaa være opmærksom paa. Naar den ærede Minister tillod sig at sige, at vi, der vovede at tale om Postvæsenets almindelige Nytte, svævede i høiere Regioner (Indenrigsministeren: Det har jeg ikke sagt!). Ja, den ærede Minister sagde, at han vilde holde sig ved Jorden, men det vilde dog være mærkeligt, om vi ikke skulde have Lov til at se, om der ikke skulde være Anledning for Staten til at gjøre Offre af saadanne Genly. For mig har det altid en Betydning, og derfor synes det mig slet ikke, at man just skulde betegne det som saa forkasteligt. Den ærede Minister sagde, at han vilde holde sig ved Jorden, altsaa maatte vi Andre have svævet i høiere Regioner. Efter Alt, hvad der nu er passeret, forekommer det mig, at det ærede Thing vilde gjøre rigtigst i at vedtage Flertallets Forslag, og at vi, dersom man ikke kan komme til nogen Forstaaelse med Ministeren inden 3die Behandling, bør lade det blive ved det Samlr; thi det er dog bedre, end at vi nu skulde lægge et hæmmende Vaand paa Korrespondancen og gaa i modsat Retning af det, som vi hele Tiden tidligere have gjort hver Gang, der har været foretaget Forandringer i Postlovene. Vi have hidtil gaaet ud paa at skaffe Lettelse til Veie for Korrespondancen, men nu skulde vi gaa den modsatte Veie. Det er ikke, fordi det er to Dre mere, at jeg har fremhævet dette, men paa Grund af Retningen, Principet i det Hele, som det er farligt og urigtigt at gaa ind paa. Jeg stemmer altsaa fremdeles for Flertallets Indstillinger. Kan den ærede Minister maasse inden 3die Be-

handling bevæges til at imøbetomme disse noget, og kan der komme en Forstaaelse, saa er det godt, men kan der ikke det, saa lader os være fri for nye Byrder paa Korrespondancen i Stedet for Lettelser.

Aufhjør: Den ærede sidste Taler tillagde mig nogle Ytringer, som jeg ikke er mig bevidst at have udtalt. Han sagde nemlig, at jeg skulde have anstillet Beregninger over, hvor stort Tab den forslaaede Nedfattelse i Personposttagten vilde medføre. Dette er mig ikke bevidst. Derimod skal jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning til ham, at da Brevene skulde besørjes, vil der vel blive en Postbefordring; men tror det ærede Medlem ogsaa, at Posten vil skrive til at befordre Breve i Karer med 4 Heste for, som den nu maa gjøre, fordi der er Personbefordring forbundet med Brevbefordringen. Til det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (E. Kruse) skal jeg bemærke, at det maatte være nogle Isterlige Forretninger, der skulde være af den Bestaafenhed, at de nu kunne bære en Brevforsendelse af 6,000 Breve om Aaret, og ved en Nedfattelse af Portoen med 3 Dre skulde kunne udvide sig til en Korrespondance af 18,000. Naar det ærede Medlem til Styrke for Forslaget om en Nedfattelse af Personposttagten henviste til, at Hedeboerne ogsaa bidroge til Jernbanerne, og at det derfor var billigt, at man kom dem imøde ved Hjælp af en Nedfattelse i Personposttagten, maa jeg dertil bemærke, at jeg rigtig nok tror, at det kun er i en ringe Udstrækning, at Hedeboerne ville have nogen Glæde deraf. Mig bekendt vil det, navnlig naar nu Jernbaneruten er færdig i det vestlige og i det sydlige Sjælland, kun være saa Hedeegne, der ville komme til at nyde Godt af denne Nedfattelse. Naar en saadan Foranstaltning virkelig nogenlunde ligelig kunde komme Alle til Gode, kunde man ganske vist have mindre derimod; men hvad der er det Sikke, er, at den kun vil komme ganske enkelte Egne og enkelte Personer til Gode.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning, hvorved

1) Endringsforslag af Udvalgets Flertal under Nr. 2 til § 1:

„1 og 2 under a. affattes saaledes:

1. Almindelige Breve, Brevkort, trykte Sager under Kors- og Enkeltbaand eller simpelthen sammenlagte, eller bestaaende af aabne Kort, samt Vareprøver, naar de ere forud frigjorte, 5 Dre.
2. De samme Forsendelser, naar de enten ikke ere forud frigjorte eller ikke opfylde de administrative Krav angaaende Indpakning, 10 Dre."